

	<h1>அடிப்படைக் கொள்கை</h1>	<p style="text-align: center;"> The Sunnah Islamic Page Contact Us P.O.Box: 28774 Safat State Of Kuwait </p>
--	--------------------------------	--

அடிப்படைக் கொள்கை

أصول العقيدة

شعبة توعية الجاليات بالزلفي

Isinalin ng: Zulfi Foreigners' Guidance
Office

P.O. Box: 182 Zulfi 11932

Saudi Arabia

Tel.: 06 4225657

Fax: 00966 4224234

தவ்ஹீதும் அதன் வகைகளும்

தவ்ஹீதென்பது அல்லாஹ்வுக்கே உரித்தானவற்றிலும் அவனுக்குச் செய்யவேண்டிய வணக்க வகைகளிலும் அவனை ஒருமைப்படுத்துவதாகும். அல்லாஹ் கூறுகிறான்: நான் ஜின்களையும் மனிதர்களையும் என்னை வணங்குவதற்காகவேயன்றி வேறெதற்காகவும் படைக்கவில்லை. (51:56) மேலும் அல்லாஹ்வை வணங்குங்கள், அவனுக்கு எதனையும் இணையாக்காதீர்கள். (4:36)

தவ்ஹீத் முன்று வகைப்படும். தவ்ஹீதூர் ரூபிய்யா, தவ்ஹீதூல் உலூஹிய்யா, தவ்ஹீ தூல் அஸ்மா, வஸ்ஸி:பாத்.

தவ்ஹீதூர் ரூபிய்யா

இது படைத்தல், ஆட்சி செய்தல், நிர்வகித்தல் ஆகியவற்றில் அல்லாஹ்வை ஒருமைப் படுத்துவதாகும். அதாவது அல்லாஹ் மட்டுமே இவ்வுலகத்தைப் படைத்தவன், அவனே அதனை நிர்வகிப்பவன், அவனே ரிஸ்க்-வாழ்க்கை ஆதாரம் வழங்குபவன், அவனே உயிர்ப்பிப்பவன், மரணமடையச் செய்பவன், வானங்கள் மற்றும் பூமியின் ஆட்சி அதிகாரம் அவனுக்கே உரியது என்று ஏற்றுக் கொள்வதாகும்.

அல்லாஹ் கூறுகிறான்: வானம் மற்றும் பூமியிலிருந்து உங்களுக்கு உணவளிக்கின்ற படைப்பாளன் அல்லாஹ்வைத் தவிர வேறு யாரும் இருக்கின்றானா? (35:3) “எவனுடைய கையில்(கிப்பேரண்டத்தன்) ஆட்சியதிகாரம் உள்ளதோ அவன் பாக்கியமிக்கவன். மேலும் அவன் எல்லாப் பொருட்கள் மீதும் பேராற்றல் உடையவன்”. (67:1)

அல்லாஹ்வின் ஆட்சி உலகிலுள்ள அனைத்தையும் உள்ளடக்கிய ஆட்சியாகும். அதில் அவன் விரும்பியது போல் ஆட்சி செய்வான்.

நிர்வகிப்பதில் அல்லாஹ்வை ஒருமைப்படுத்துவது என்பது அவன் மாத்திரமே நிர்வகிக் கக் கூடியவன் என்று பொருள். அவனே படைப்பினங்களை நிர்வகிக்கின்றான்.

அல்லாஹ் கூறுகிறான்: அறிந்து கொள்ளுங்கள்! படைக்கும் ஆற்றலும் கட்டளை பிறப்பிக்கும் அதிகாரமும் அவனுக்குரியவையே! அனைத்துலகங்களுக்கும் அதிபதியாகிய அல்லாஹ் அருள்வளமிக்கவன். (7:54) இதுதான் அனைத்துப் படைப்பினங்களையும் உள்ளடக்கிய நிர்வகித்தலாகும்.

மனிதர்களில் மிக சொற்பமானவர்களே இந்த வகைத் தவ்ஹீதை வெளிப்படையில் நிரா கரிக்கின்றார்கள். ஆனால் அவர்களின் உள்ளங்கள் அதை ஏற்றுக்கொள்ளத்தான் செய் கின்றன. “அவர்களுடைய உள்ளங்கள் அவற்றை (உண்மையென)உறுதிகொண்ட போதிலும் அதனை அவர்கள் மறுத்தார்கள்”. (27:14)என்று அல்லாஹ் கூறுவது போல.

தவ்ஹீதூல் உலூஹிய்யா

வணக்கத்தில் இறைவனை ஒருமைப்படுத்துவது. அதாவது ஒருவன் வணங்குவதற்கு ம் நெருங்குவதற்கும் அல்லாஹ்வுடன் எவரையும் எதனையும் எடுத்துக்கொள்ளக் கூடாது. இந்த தவ்ஹீதூக்காகத்தான் இறைத்தூதர்கள் அனுப்பப்பட்டார்கள். வேதங்கள் இறக்கிய ரூபப்பட்டன. அல்லாஹ் கூறுகிறான்: மனிதர்களையும் ஜின்களையும் என்னை வணங்குவ தற்காக அன்றி வேறெதற்காகவும் நான் படைக்கவில்லை. (51:56) (நபியே!) உமக்கு முன்னர் நாம் அனுப்பிய ஒவ்வொரு தூதரிடமும் நிச்சயமாக வணக்கத்திற்குரிய இறைவன் என்னை த் தவிர வேறு யாரும் இல்லை என நாம் வஹீ அறிவிக்காமலில்லை. (21:25) இந்த வகைத் தவ்ஹீதைத்தான் இணைவைப்பவர்கள் ஏற்க மறுத்தார்கள் இறைத்தூதர்கள் அவர்களை அதன் பால் அழைத்தபோது. “எங்கள் முதாதையர்கள் வழிபட்ட தெய்வங்களை விட்டு விட்டு அல்லாஹ் ஒருவனையே வணங்க வேண்டும் என்பதற்காகவா நீர் எங்களிடம் வந்தி ருக்கின்றீர்” என்று அவர்கள் கூறினார்கள். (7:70) எனவே வணக்கங்களில் எதையும் அல் லாஹ்வுக்கு நெருக்கமான மலக்கிற்கோ இறைத்தூதருக்கோ நல்லடியார்களுக்கோ படைப் பினங்களில் வேறு எவருக்குமோ செலுத்தவிடக்கூடாது. ஏனெனில் வணக்கம் அல்லாஹ்வு

க்கு மாத்திரம் செய்தால் அன்றையே ஏற்றுக்கொள்ளப்படமாட்டாது.

தவ்ஹீத் அல்மா, ஸி:பாத்

இது அல்லாஹ் தனக்கு என்னென்ன திருப்பெயர்கள், பண்புகள் இருப்பதாகக் கூறியுள்ளானோ அல்லது அவனது தூதர் அவனுக்கு என்னென்ன திருப்பெயர்கள், பண்புகள் இருப்பதாகக் கூறியுள்ளானோ அதில் அவனை ஏகத்துவப்படுத்துவதாகும். அதாவது அவர் ஹை மாற்றாமல், மறுக்காமல், உருவகப்படுத்தாமல், ஒப்பாக்காமல் அப்படியே உறுதிப்படுத்த வேண்டும். எனவே அல்லாஹ் தனக்கு சூட்டியிருக்கக்கூடிய திருநாமங்களுக்கு மாற்று விளக்கம் கொள்ளாமல் அதற்குரிய எதார்த்த நிலையிலேயே ஈமான் கொள்வது அவசியமாகும்.

உதாரணமாக அல்லாஹ் தனக்கு ஹய்யுல் கய்யூம்-நித்தய ஜீவன்-எனப் பெயர் சூட்டியுள்ளான். எனவே நாம் ஹய்யு என்பது அல்லாஹ்வின் திருநாமங்களில் ஒன்று என நம்புவது கடமையாகும். அத்துடன் அதில் அடங்கியிருக்கின்ற தன்மையை நம்புவதும் அவசியமாகும். அதுதான் பரிபுரணமான ஜீவீதம். அதற்கு, 'முன்பு கில்லை' என்ற நிலையும் கிடையாது. 'பின்பு அழிவு' என்ற நிலையும் இருக்காது.

இன்னும் அல்லாஹ் தனக்கு ஸமீ: -கேட்பவன் எனப் பெயர் சூட்டியுள்ளான். நாம் ஸமீ: என்பது அல்லாஹ்வின் திருநாமங்களில் ஒரு திருநாமமென நம்புவதும் கேட்பது அவனது பண்புகளில் ஒரு பண்பு என நம்புவதும் அவசியமாகும்.

மற்றொரு உதாரணம்: அல்லாஹ் கூறுகிறான்: அல்லாஹ்வின் கை கட்டப்பட்டிருக்கிறது என்று யூதர்கள் கூறுகிறார்கள். அவர்களுடைய கைகள் தாம் கட்டப்பட்டுள்ளன. இவ்வாறு கூறியதன் காரணமாக அவர்கள் சபிக்கப்பட்டார்கள். அல்லாஹ்வின் இரு கைகளோ விரிக் கப்பட்டே இருக்கின்றன. அவன் தான் நாடியவாறு அள்ளி வழங்குகின்றான். (5:64)

அல்லாஹ் தனக்கு தாரளமான நன்கொடை வழங்கக்கூடிய இரு கைகள் இருப்பதாக உறுதிப்படுத்தியுள்ளான். நாமும் அவ்வாறே அல்லாஹ்விற்கு தாரளமான நன்கொடை வழங்கக்கூடிய இரு கைகள் இருக்கிறதென நம்புவது கடமையாகும். எனினும் நமது உள்ளத்தில் அதற்கு ஒரு வடிவத்தை எண்ணாமலும் நாவால் அந்த இரு கைகளுக்கும் ஒரு அளவைக் கூறாமலும் அவ்விரு கைகளையும் படைப்பினங்களின் கைகளுக்கு ஒப்பாக்காமலும் ஈமான் கொள்வது அவசியமாகும். ஏனெனில் அல்லாஹ் கூறுகிறான்: அவனைப் போன்று எதுவுமில்லை. அவன் யாவற்றையும் கேட்பவனாகவும் பார்ப்பவனாகவும் இருக்கிறான். (42:11)

தவ்ஹீதுகளில் இந்த தவ்ஹீத் பற்றி சுருக்கமான கருத்து என்னவெனில் அல்லாஹ்வுடைய திருநாமங்கள், பண்புகளில் அல்லாஹ்வோ அவனது தூதரோ எவற்றை உறுதிப்படுத்திச் சொல்லியுள்ளானோ அவற்றை மாற்றாமல், மறுக்காமல், உருவகப்படுத்தாமல், ஒப்பாக்காமல் அதற்குரிய எதார்த்தமான நிலையில் நம்புவது நம்மீது கடமையாகும்.

லாகிலாஹு இல்லல்லாஹ்வின் பொருள்

லாகிலாஹு இல்லல்லாஹ் என்பது மார்க்கத்தின் அஸ்த்வாரமாகும். இஸ்லாமிய மார்க்கத்தில் இதற்கு மிகப்பெரும் அந்தஸ்து இருக்கிறது. இதுவே இஸ்லாமியக் கடமைகளில் முதற்கடமையும் ஈமானின் கிளைகளில் மிக உயர்ந்ததுமாகும். செயல்கள் ஏற்றுக்கொள்ளப் படுவதற்கு இக்கலிமாவை மொழிவதும் அதற்கேற்ப செயல்படுவதும் நிபந்தனையாகும்.

இதற்குரிய சரியான பொருள் உண்மையில் வணங்கப்படுவதற்கு தகுதியானவன் அல்லாஹ்வைத் தவிர வேறு யாரும் இல்லை என்பதாகும். இதைத் தவிர வேறு பொருள் கொள்ளக் கூடாது. இதனுடைய பொருள் அல்லாஹ்வைத் தவிர படைப்பவன் வேறு யாரும் இல்லை என்பதோ அல்லது பொருட்களை உற்பத்தி செய்பவன் அல்லாஹ்வைத் தவிர வேறு யாரும் இல்லை என்பதோ அல்லது உலகத்தில் இருப்பது அல்லாஹ்வைத் தவிர வேறு எதுவுமில்லை என்பதோ அல்ல.

இக்கலிமாவிற்கு இரு அம்சங்கள் உள்ளன.

1- மறுத்தல்: இது லாகிலாஹு- வணக்கத்திற்குரியவன் யாரும் இல்லை- என்று நாம் சொல்லும் போது வணக்கத்திற்குரிய தகுதி எவர்க்கும் இல்லை என்று மறுத்துச் சொல்வதாகும்.

2- உறுதிப்படுத்துதல்: உறுதிப்படுத்துதல் என்பது இல்லல்லாஹ்-அல்லாஹ்வைத் தவிர-என்று நாம் சொல்லும்போது வணக்கத்திற்குரிய தகுதி அல்லாஹ்வுக்கு மட்டுமே உள்ளது. இதில் அவனுக்கு இணையாக யாரும் கிடையாது என உறுதிப்படுத்துவதாகும்.

எனவே அல்லாஹ்வைத் தவிர வேறு யாரும் வணங்கப்படக் கூடாது. வணக்க வகைகளில் எதுவும் அல்லாஹ் அல்லாதவருக்கு செலுத்தப்படக் கூடாது. யார் இந்தக் கலிமாவை -இதன் பொருள் அறிந்து, இணைவைப்பதை நிராகரிக்க வேண்டும் ஏகத்துவத்தை உறுதிப்படுத்த வேண்டும் என்ற இதன் தேட்டத்தை உறுதியாக நம்பி அதன் பிரகாரம் செயல்பட்ட வண்ணம்- சொல்கிறாரோ அவரே உண்மையான முஸ்லிம். நம்பிக்கையின்றி இக்கலிமாவின் பிரகாரம் செயல்படுவான் நயவஞ்சகன். இக்கலிமாவுக்கு மாற்றமாக இணை வைத்து செயல்படுவான் காபிர் முஷ்ரிஃ. அவன் இக்கலிமாவை நாவால் மொழிந்தாலும் சரியே.

லாகிலாஹு இல்லல்லாஹ்வின் சிறப்பு

இக்கலிமாவுக்கு அநேக சிறப்புகளும் பலன்களும் உள்ளன. அவற்றில் சில:

1- இக்கலிமா நரகம் செல்லாத தகுதியானவனை நிரந்தரமாக நரகத்தில் இருப்பதைத் தடுக்கக்கூடிய காரணமாக இருக்கிறது. இதற்கு ஆதாரமாக ஸஹீஹான ஹதீஸ் வந்துள்ளது.

ஒரு மணக்கோதுமை அளவு ஒருவனின் உள்ளத்தில் நன்மையிருக்கும் நிலையில் லாகிலாஹு இல்லல்லாஹ் எனக் கூறியவன் நரகிலிருந்து வெளியேற்றப்படுவான். ஒரு தொலிக் கோதுமை அளவு ஒருவனின் உள்ளத்தில் நன்மையிருக்க லாகிலாஹு இல்லல்லாஹ் எனக் கூறியவனும் நரகத்திலிருந்து வெளியேற்றப்படுவான். ஒரு மக்காச்சோளம் அளவு நன்மை உள்ளத்திலிருக்க லாகிலாஹு இல்லல்லாஹ் கூறியவனும் நரகத்திலிருந்து வெளியேற்றப்படுவான். (நபிமொழி-புகாரி, முஸ்லிம்)

2- மனிதர்களும் ஜின்களும் இதற்காகத்தான் படைக்கப்பட்டுள்ளனர். அல்லாஹ் கூறுகிறான்: மனிதர்களையும் ஜின்களையும் என்னை வணங்குவதற்கல்லாமல் வேறு எதற்காகவும் நான் படைக்கவில்லை. (51:56)

3- தூதர்கள் அனுப்பப்பட்டதும் வேதங்கள் இறக்கப்பட்டதும் இதற்காகத்தான். அல்லா ஹ் கூறுகிறான்: (நபியே!) உமக்கு முன்னர் அனுப்பிய ஒவ்வொரு தூதரிடமும் நிச்சயமாக வணக்கத்திற்குரிய இறைவன் என்னைத்தவிர வேறு யாருமில்லை. என்னையே வணங்குங்கள் என நாம் வஹி அறிவிக்காமலில்லை. (21:25)

4- இதுவே இறைத்தூதர்களின் அழைப்பிற்குரிய திறவுகோலாகும். எல்லா இறைத்தூதர் களும் இதன் பக்கம்தான் மக்களை அழைத்தார்கள். அவர்கள் அனைவரும் தம் மக்களிடம் “அல்லாஹ்வை வணங்குங்கள் அவனையன்றி வேறு இறைவன் உங்களுக்குக் கிடையாது” என்றே கூறினார்கள். (7:73)

5- இக்கலிமா அல்லாஹ்வை நனைவு கூர்வதற்கு மிகச் சிறந்ததாகும். நபி(ஸல்)அவர்கள் கூறினார்கள்: நானும் எனக்கு முன் சென்ற நபியர்களும் கூறியதில் மிகச் சிறந்தது லாகி லாஹு கில்லல்லாஹு வஹ்தஹு லாஷரீக்கலஹு - வணக்கத்திற்குரியவன் அல்லாஹ்வைத் தவிர வேறு யாருமில்லை அவன் தனித்தவன் அவனுக்கு இணையாக எதுவும் கிடையாது-என்பதாகும். (முஅத்தா)

லாகிலாஹு கில்லல்லாஹ்வின் நிபந்தனைகள்

லாகிலாஹு கில்லல்லாஹ்விற்கு ஏழு நிபந்தனைகள் உள்ளன. ஒரு அடியான் அவற்றில் எந்த ஒன்றுக்கும் முரண்படாமல் அந்த ஏழையும் ஒன்றாகப் பற்றிப்பிடித்துக் கொள்ளாத வரையில் அது செல்லாது. அவை:

1- அறிவு: அதாவது இக்கலிமாவின் மறுத்தல், உறுதிப்படுத்துதல் என்ற பொருளையும் அப்பொருள் வலியுறுத்துகின்ற செயலையும் அறிய வேண்டும்.

எனவே ஒரு அடியான் நிச்சயமாக அல்லாஹ் மட்டுமே வணக்கத்திற்குரியவன், அவன் ல்லாதவற்றை வணங்குவது பயனற்றது பிரயோஜனமில்லாதது என அறிந்து அதற்கேற்ப செயல்படுவானேயானால் அவனே இதன் பொருளைத் தெரிந்தவனாவான்.

அல்லாஹ் கூறுகிறான்: நிச்சயமாக வணக்கத்திற்குரிய இறைவன் அல்லாஹ்வைத் தவிர வேறு யாருமில்லை என நீர் அறிந்துகொள்வீராக. (47:19) நபி(ஸல்)அவர்கள் கூறினார்கள்: நிச்சயமாக வணக்கத்திற்குரியவன் அல்லாஹ்வைத் தவிர வேறு யாருமில்லை என அறிந்தவனாக ஒருவன் மரணமடைந்தால் அவன் சவர்க்கம் புகுவான். (முஸ்லிம்)

2- உறுதி: அதாவது இக்கலிமாவை ஜீன், மனீத ஷைத்தான்கள் ஏற்படுத்துகின்ற சந்தேகங்கள் வராமல் தெளிந்த உள்ளத்துடன் உறுதியாக மொழிவதாகும். மட்டுமின்றி இதன் பொருளை மிக உறுதியாக நம்பி இதைக் கூற வேண்டும்.

அல்லாஹ் கூறுகிறான்: நிச்சயமாக (உண்மையான) முஃமின்கள் யாரென்றால் அவர்கள் அல்லாஹ்வையும் அவனது தூதரையும் நம்பிய பின்னர் (அதுபற்றி எத்தகைய) சந்தேகமும் கொள்ளமாட்டார்கள். (49:15)

நபி(ஸல்)அவர்கள் கூறினார்கள்: வணக்கத்திற்குரியவன் அல்லாஹ்வைத்தவிர வேறு யாருமில்லை என்றும் நிச்சயமாக நான் அல்லாஹ்வின் தூதரென்றும் சாட்சி சொல்கிறேன். இவ்விரண்டு கலிமாவையும் எவ்வித சந்தேகமுமின்றி நம்பி ஒரு அடியான் அல்லாஹ்வை சந்திப்பானேயானால் அவன் சவர்க்கத்தில் நுழைவான். (முஸ்லிம்)

3- ஏற்றுக்கொள்ளல்: அதாவது இக்கலிமாவின் தேட்டம் அனைத்தையும் உள்ளத்தால் உறுதி கொண்டு நாவால் மொழிந்து ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். நபி(ஸல்)அவர்கள் முலம் வந்துள்ள எல்லாச் செய்திகளையும் மெய் என்று நம்பி அனைத்தையும் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். அவற்றில் எதனையும் மறுத்துவிடக் கூடாது.

அல்லாஹ் கூறுகிறான்: இறைத்தூதர் தம் இறைவனிடமிருந்து தனக்கு அருளப்பட்ட தை நம்புகிறார். முஃமின்களும் நம்புகின்றனர். இவர்கள் அனைவரும் அல்லாஹ்வையும் அவனது மலக்குகளையும் அவனது வேதங்களையும் அவனது தூதர்களையும் நம்புகின்றனர். மேலும் அல்லாஹ்வுடைய தூதர்கள் எவருக்கிடையிலும் வேற்றுமை பாராட்டுவதில்லை என்றும் மேலும் நாங்கள் செவியேற்றோம் அடிபணிந்தோம், எங்கள் இறைவனே! உன்னிடமே மன்னிப்புக் கோருகிறோம், உன்னிடமே (நாங்கள்)திரும்பி வர வேண்டியிருக்கிறது என்று நம் கூறுகின்றனர். (2:285).

மார்க்சு சட்டங்களில் அல்லது குற்றவியல் சட்டங்களில் -உதாரணமாக திருட்டு அல்லது வியச்சாரத்திற்குரிய தண்டனை பலதாரமணம் அல்லது வாரிசரிமைச் சட்டம் போன்றவைகளில் சிலவற்றை ஆட்சேபிக்கிறவர்கள் அல்லது மறுப்பவர்கள் இக்கலிமாவை நிராகரிப்பவர்களில், ஏற்றுக்கொள்ளாதவர்களில் சேர்ந்துவிடுகிறார்கள்.

அல்லாஹ் கூறுகிறான்: அல்லாஹ்வும் அவனது தூதரும் ஒரு காரியத்தைப் பற்றி கட்டளையிட்டுவிட்டால் அவர்களுடைய அக்காரியத்தில் வேறு அப்பிராயம் கொள்வதற்கு எந்த ஒரு முஃமினான ஆணுக்கும் பெண்ணுக்கும் உரிமையில்லை. (33:36)

4- வழிப்படுத்தல்: கலப்பற்ற ஏகத்துவக் கலிமா எதை அறிவிக்கின்றதோ அதற்கு வழிப்பட வேண்டும். ஏற்றுக்கொள்வதற்கும் வழிப்படுவதற்குமுள்ள வித்தியாசம் என்னவென்றால் ஏற்றுக் கொள்வதென்பது அதற்குரிய சரியான பொருளை வார்த்தையால் வெளிப்படுத்துவது. வழிப்படுத்தலென்பது செயல்களால் பின்பற்றுவதாகும்.

ஒருவன் லாகிலாஹு கில்லல்லாஹ்வின் பொருளை அறிந்து, அதை உறுதி கொண்டு அதை ஏற்றுக்கொள்ளவும் செய்கிறான் எனினும் அவன் அறிந்ததற்கேற்ப வழிப்படவில்லை யென்றால் அது அவனுக்கு பயனளிக்காது. அல்லாஹ் கூறுகிறான்: உங்கள் இறைவன் பால் திரும்பி அவனுக்கே முற்றிலும் வழிப்படுங்கள். (39:54)

இன்னும் கூறுகிறான்: உம் இறைவன் மீது சத்தியமாக அவர்கள் தங்களிடையே எழுந்த சச்சரவுகளில் உம்மை நீதிபதியாக்கி நீர் தீர்ப்புச் செய்தது பற்றி தம் மனங்களில் எத்தகைய அதிருப்தியையும் கொள்ளாது அதை முற்றிலும் ஏற்றுக் கொள்ளாதவரை அவர்கள் நம்பிக்கை கொண்டவர்களாக மாட்டார்கள். (4:85)

5- உண்மை: அல்லாஹ்விடம் உண்மையாக நடந்து கொள்ளுதல். இது அவனுடைய நம்பிக்கையில், அடிப்படைக் கொள்கையில் உண்மையானதாக இருப்பதைக் குறிக்கும்.

அல்லாஹ் கூறுகிறான்: ஈமான் கொண்டவர்களே! அல்லாஹ்வை அஞ்சிக் கொள்ளுங்கள். நீங்கள் உண்மையாளர்களுடன் இருங்கள். (9:119) உண்மையான உள்ளத்துடன் யாரேனும் லாகிலாஹு கில்லல்லாஹ் எனக் கூறினால் அவர் சவர்க்கம் புகுவார் என்று நபி(ஸல்)அவர்கள் கூறினார்கள். (அஹ்மத்)

ஒருவன் இக்கலிமாவை நாவினால் சொல்லிக் கொண்டு அதன் அரித்தத்தை உள்ளத்தால் மறுத்தால் நிச்சயமாக அது அவனுக்கு ஈடேற்றமளிக்காது. மாறாக அவன் நயவஞ்சகர்களின் கூட்டத்தில் சேர்ந்துவிடுவான்.

நபி(ஸல்)அவர்கள் கொண்டு வந்த அனைத்தையுமோ அல்லது அதில் சிலவற்றையோ பொய்ப்படுத்துவது உண்மைக்கு

முரணானதாகும். ஏனெனில் அல்லாஹு த்தஆலா நபி (ஸல்)அவர்களுக்கு வழிப்படவும் அவர்களை உண்மைப்படுத்தவும் ஏவியுள்ளான். அதை தனக்கு வழிப்படுவதோடு சேர்த்துக் கூறியிருக்கின்றான்: அல்லாஹ்வுக்கு கீழ்ப்படியுங்கள் (அவனுடைய)கூதருக்கும் கீழ்ப்படியுங்கள் என (நபியே) நீர் கூறுவீராக. (24:54)

6- மனத்தாய்மை: மனிதன் தனது செயல்களை தூய எண்ணத்தைக் கொண்டு விரிக்கின் சாயல் படிந்த அனைத்தையும் விட்டும் சுத்தப்படுத்துவதாகும். அதாவது சொல், செயல் அனைத்தும் அல்லாஹ்வின் திருமுகத்துக்காகவும் அவனது திருப்தியைத் தேடியே கலப்பற்ற முறையில் அவனிடமிருந்து ஏற்பட வேண்டும். அதில் முகஸ்துதி, பிறர் பாராட்ட வேண்டுமென்பது, பயன் கருதுவது, சுயநலன், வெளிப்படையான அல்லது மறை முகமான மனோ கிச்சை, அல்லது அல்லாஹ்வின் வழிகாட்டுதலின்றி ஒரு மனிதனின் பிரியத்திற்காகவோ அல்லது ஒரு மத்புறக்காகவோ அல்லது ஒரு இயக்கத்திற்காவோ ஒரு செயலை செய்வது போன்ற எந்தக் கலப்படமும் இருக்கக்கூடாது. எனினும் தனது செயல் முலம் அல்லா ஹ்வின் திருமுகத்தையும் மறுமையையும் நாடக்கூடியவனாகயிருப்பது அவசியமாகும். மக்களில் எவருடைய பிரதிபலனுக்கோ நன்றி பாராட்டுதலுக்கோ தனது உள்ளத்தில் இடமளித்து விடக் கூடாது.

அல்லாஹ் கூறுகிறான்: அறிந்துகொள்வீராக! தூய்மையான கீழ்ப்படிதல் முற்றிலும் அல்லாஹ்விற்கே உரித்தானதாகும். (39:3) வணக்கத்தை அல்லாஹ்வுக்கு மட்டுமே உரித்தாகக் கியவர்களாக அவனையே வணங்கவேண்டுமென்றே அவர்கள் ஏவப்பட்டுள்ளார்கள். (98:5)

நபி(ஸல்) அவர்கள் கூறியதாக இப்பான்(ரஸி)அவர்கள் கூறினார்கள்: அல்லாஹ்வின் திரு முகத்தை நாடியவராக லாஇலாஹ இல்லல்லாஹ் என்று யார் கூறினாரோ அவருக்கு அல்லாஹ் நிச்சயமாக நரகத்தை ஹராமாக்கிவிட்டான். (புகாரி, முஸ்லிம்)

7- அன்பு: கிம்மகத்தான கலிமாவையும் இதன் தேட்டத்தையும் இது எதை அறிவிக்கிறதோ அதையும் நேசிக்க வேண்டும். அந்த வகையில் அல்லாஹ்வையும் அவனது கூதரையும் நேசிக்க வேண்டும். மற்ற எல்லாவற்றினுடைய நேசத்தைவிட அவர்கள் இருவரின் நேசத்துக்கே முன்னுரிமை வழங்க வேண்டும். நேசத்திற்குரிய நிபந்தனைகளையும் அதற்கு அவசியமானவற்றையும் கடைபிடிக்க வேண்டும்.

ஆகவே அல்லாஹ்வை கண்ணியப்படுத்துதல், மகத்துவப்படுத்துதல், பயப்படுதல், அவனிடம் ஆதரவு வைத்தல் ஆகியவற்றுடன் நேசிக்கவேண்டும். பொதுவாக மக்கா, மதீனா, பள்ளிகள் போன்ற அல்லாஹ் நேசீத்த இடங்களையும் ரமழான், துல்ஹஜ்ஜின் முதல் பத்து நாட்கள் இன்னும் இவை போன்ற அல்லாஹ் நேசீத்த காலங்களையும் நபியார்கள், ரசூல் மார்கள், மலக்குகள், சத்தியவான்கள், உயிர்த்தியாசிகள், நல்லடியார்கள் போன்ற மனிதர்களையும் தொழுகை, ஜகாத், நோன்பு, ஹஜ் போன்ற செயல்களையும், தக்கீர், குர்ஆன் ஓதுதல் போன்ற சொற்களையும் நேசிக்கவேண்டும். மனவிருப்பங்கள், மனோகிச்சைகளை விடவும் அல்லாஹ்வின் விருப்பங்களுக்கு முன்னுரிமை வழங்க வேண்டும். அல்லாஹ் வெறுத்தவற்றை வெறுப்பதும் இறைநேசமே. ஆதலால் இறைநிராகரிப்பாளர்களையும் இறை நிராகரிப்பு, பாவம், இறைவனுக்கு மாறுசெய்தல் ஆகியவற்றையும் வெறுக்கவேண்டும்.

அல்லாஹ் கூறுகிறான்: ஈமான்கொண்டவர்களே! உங்களில் யாரேனும் அவனது மார்க் ததைவிட்டு மாறிவிட்டால் அப்போது அல்லாஹ் வேறொரு சமுதாயத்தைக் கொண்டு வருவான். அவன் அவர்களை நேசீப்பான். அவர்களும் அவனை நேசீப்பார்கள். அவர்கள் முஃமின்களிடம் பணிவாகவும் நிராகரிப்போரிடம் கடினமாகவும் இருப்பார்கள். அல்லாஹ்வின் பாதையில் போர் புரிவார்கள். நிந்தனை செய்வோரின் நிந்தனைக்கு அஞ்சமாட்டார்கள். (5:54)

முஹம்மதுர் ரசூலுல்லாஹ்வின் பொருள்

இதன் பொருள் முஹம்மது(ஸல்) அவர்கள் அல்லாஹ்வின் அடியாரும் மனித சமுதாயம் முழுமைக்கும் அனுப்பப்பட்ட கூதருமாவார்களென அகமும்(நம்பிக்கையாலும்)புறமுமாக(சொல்லாலும் செயலாலும்)ஏற்றுக்கொள்வதும் இதன் தேட்டத்தின் பிரகாரம் செயல்படுவதுமாகும். அதாவது அவர்கள் ஏவியவற்றில் அவர்களுக்கு வழிப்படுவது, அவர்கள் அறிவித்தவற்றை உண்மைப்படுத்துவது, அவர்கள் விலக்கியவற்றை விட்டும் விலக்கிக்கொள்வது, மற்றும் அவர்கள் மார்க்கமாகக்கியவற்றைக் கொண்டு மட்டுமே அல்லாஹ்வை வணங்குவதாகும்.

முஹம்மதுர் ரசூலுல்லாஹ் என சாட்சி சொல்வதற்கு இரண்டு அம்சங்கள் உள்ளன. அது அப்துஹ் , வரகுலுஹ் - அல்லாஹ்வின் அடியாரும் அவனது கூதருமாவார்கள்-என்பதாகும். இவ்விரண்டும் (ஸல்)அவர்கள் விஷயத்தில் வரம்பு மீறுவதையும் தரக்குறைவாகக் கருதுவதையும் அகற்றிவிடுகிறது. ஏனெனில் அவர்கள் அல்லாஹ்வின் அடியாராகவும் அவனது திருத்தூதராகவும் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் சிறப்பான இந்த இரு தன்மைகளில் மக்களிடையே மிகப் பூரணமானவர்களாக இருக்கிறார்கள்.

இந்த இடத்தில் அப்து என்பதன் பொருள் வணக்கம் புரியும் இறைவனின் அடியார் என்பதாகும். அதாவது நபி(ஸல்) அவர்கள் ஒரு மனிதர்தான். எதிலிருந்து மனிதன் படைக்கப்பட்டுள்ளானோ அதிலிருந்தே அவர்களும் படைக்கப்பட்டுள்ளார்கள். ஏனைய மனிதர்களுக்கு உள்ளாகுதான் அவர்களுக்கும். அல்லாஹ் கூறுகிறான்: (நபியே!)நீர் கூறுவீராக! நிச்சயமாக நான் உங்களைப்போன்ற ஒரு மனிதன் தான். (18:110) புகழ் அனைத்தும் அல்லாஹ்வுக்கே! அவனே தன் அடியார் மீது இவ்வேதத்தை இறக்கியருளினான். இதில் எவ்விதக் கோணலையும் வைத்திடவில்லை. (18:1)

ரசூல் என்பதன் பொருள் சொர்க்கத்தைக் கொண்டு நற்செய்தி சொல்லவும் நரகத்தைக் கொண்டு எச்சரிக்கை செய்யவும் அல்லாஹ்வின் பக்கம் அழைக்கவும் மனித சமுதாயம் முழுவதற்கும் கூதராக அனுப்பப்பட்டவர் என்பதாகும். இந்த இரு தன்மைகளைக் கொண்டு சாட்சி சொல்வது(ஸல்)அவர்கள் விஷயத்தில் வரம்பு மீறுவதையும் தரக்குறைவாகக் கரு தவதையும் நீக்கிவிடுகிறது. தம்மை நபி(ஸல்)அவர்களுடைய சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர் என்று சொல்லிக்கொள்கின்ற பெரும்பாலோர் அவர்கள் விஷயத்தில் வரம்பு மீறி அவர்களை அடிமை அந்தஸ்திலிருந்து கடவுள் அந்தஸ்திற்கு உயர்த்திவிடுகிறார்கள். அல்லாஹ்வை விடுத்து அவர்களைக் கொண்டே பாதுகாப்புத் தேடுகிறார்கள். தேவைகளை நிறைவு செய்ய தல், கஷ்டங்களை நீக்குதல் போன்ற அல்லாஹ்வைத் தவிர வேறு யாராலும் முடியாதவற்றை அவர்களிடமே கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். மற்றும் சிலர் அவர்களின் தூதுத் துவத்தை மறுத்துவிடுகிறார்கள் அல்லது அவர்களைப் பின்பற்றுவதில் வரம்பு மீறி அவர்கள் கொண்டு வந்தவற்றிற்கு மாற்றமான கூற்றுக்களையே ஆதாரமாகக் கொள்கிறார்கள்.

ஈமானின் கடமைகள்

நிச்சயமாக சொல், செயல்கள் சரியான கொள்கையின் அடிப்படையில் உண்டானால் தான் அவை சரியானது, ஏற்றுக் கொள்ளத்தக்கது என்பது மார்க்க ஆதாரங்களான குர் ஆன், ஹதீஸிலிருந்து அறியப்பட்ட விஷயமாகும். இக்கொள்கை ஆதாரமற்றதாக இருக்குமானால் அதன் மூலம் உருவாக்கக்கூடிய சொல், செயல்கள் வீணானதாக ஆகிவிடும்.

அல்லாஹ் கூறுகிறான்: மேலும் எவன் ஈமானை நிராகரித்து விடுகிறானோ அவனின் நற் செயல் அழிந்துவிடும். அவன் மறுமையில் நஷ்டமடைந்தவர்களிலிருப்பான் (5:5) உமக்கும் உமக்கு முன்னுள்ளவர்களுக்கும் அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது என்னவெனில் நீர் இணைவைப்பீ ரானால் நிச்சயமாக உமது நல்லறங்கள் அழிந்துவிடும். நிச்சயமாக நீர் நஷ்டமடைந்தவர் களில் ஆகிவிடுவீர். (39:65)

உண்மையில் சரியான கொள்கை என்பது அல்லாஹ், அவனது மலக்குகள், அவனது வேதங்கள், அவனது சூதர்கள், மறுமைநாள், நன்மை, தீமை யாவும் அவன் வித்த விதப்படியே நடைபெறுகின்றன என்பவற்றை நம்புவதில் மட்டுமே அடங்குகின்றது என்பதை இறை வேதமும் இறைத்தூதரின் வழிகாட்டுதலும் திட்டவாட்டமாக அறிவித்துவிட்டன. இந்த ஆறு விஷயங்கள்தான் சரியான அடிப்படைக் கொள்கையாகும். இவற்றைக் கொண்டுதான் கண்ணியமிக்க அல்லாஹ்வின் வேதம் கிறங்கியது. இவற்றைக் கொண்டு தான் அவனது சூதர் முஹம் மது(ஸல்)அனுப்பப்பட்டார்கள். இவற்றுக்கு ஈமானின் கடமைகள் என்றும் கூறப்படும்.

1- அல்லாஹ்வை நம்புவது

அல்லாஹ்வை நம்புவது என்றால் நிச்சயமாக அல்லாஹ் தான் வணக்கத்திற்குத்தகு தியான உண்மையான இறைவன் என நம்புவதாகும். ஏனெனில் அவன்தான் அடியார்களைப் படைத்தவன், அவர்களுக்கு உபகாரம் செய்பவன், அவர்களுக்கு வாழ்வாதாரம் வழங்குவவன், அவர்களின் இரகசியங்களையும் பரகசியங்களையும் அறிபவன், அவர்களில் கட்டுப்பட்டு நடப்பவர்களுக்குக் கூலி வழங்கவும், மாறுசெய்பவர்களுக்குத் தண்டனை வழங்கவும் சக்தியுள்ளவன். இந்த வணக்கத்திற்காகத்தான் அல்லாஹ் மனிதர்களையும் ஜின்களையும் படைத்தான். இந்த வணக்கத்தைச் செய்யுமாறே அவர்களை ஏவவும் செய் தான்.

அல்லாஹ் கூறுகிறான்: ஜின்களையும் மனிதர்களையும் என்னை வணங்குவதற்காக அன்றி வேறெதற்காகவும் நான் படைக்கவில்லை. நான் அவர்களிடமிருந்து எந்த வாழ்வா தாரத்தையும் நாடவில்லை. அவர்கள் எனக்கு உணவளித்திட வேண்டுமென்றும் நான் நா டவில்லை. நிச்சயமாக அல்லாஹ்வே உணவளிப்பவனாகவும் பெரும் ஆற்றலுடையவனாகவும் வலிமை மிக்கவனாகவும் இருக்கிறான். (51:56-58)

இந்த உண்மையை விளக்கி இதன்பால் மக்களை அழைப்பதற்காகவும் இதற்கு மாறு செய்பவர்களை எச்சரிக்கை செய்வதற்காகவும்தான் அல்லாஹ் சூதர்களை அனுப்பிவை த்தான். அல்லாஹ் கூறுகிறான்: நிச்சயமாக நாம் எல்லா சமுதாயத்தவர்களுக்கும் அல்லா ஹ்வை வணங்குங்கள் ஷைத்தான்களை விட்டும் விலகிச் செல்லுங்கள் என(போதக்குமாறு) சூதர்களை அனுப்பிவைத்தோம். (16:36)

உண்மையில் வணக்கம் என்பது பிரார்த்தனை செய்தல், பயப்படுதல், ஆதரவு வைத்த ல், தொழுகை, நோன்பு, அறுத்துப் பலியிடுதல், நேர்ச்சை செய்தல், போன்ற அனைத்து வணக்க வகைகளையும் அச்சம் கொண்டும் ஆவல் கொண்டும் பணிவான முறையில் அதேசமயம் அல்லாஹ்வை பரிபூரணமாக நேசிப்பதுடனும் அவனது கண்ணியத்திற்குப் பணி வதுடனும் அவனுக்கு மட்டுமே செய்வதாகும். திருக்குர்ஆனில் பெரும்பாலான விஷயங்கள் இம்மகத்தான அடிப்படை அம்சத்தைப் பற்றித்தான் கிறங்கியிருக்கின்றன.

அல்லாஹ் கூறுகிறான்: (நபியே!)வணக்கத்தை அவனுக்கே உரித்தாக்கிய நிலையில் நீர் அல்லாஹ்வை வணங்குவீராக! தெரிந்துகொள்ளுங்கள் தூய்மையான மார்க்கம் அல்லாஹ் வுக்கே உரியதாகும். (39:2-3) அவனைத் தவிர வேறெவரையும் நீங்கள் வணங்கக்கூடாதெ ன உமதிறைவன் வித்ததுள்ளான். (17:23) வணக்கத்தை அல்லாஹ்வுக்கே உரித்தாக்கிய நிலையில் அவனையே அழையுங்கள். இதை இறைநிராகரிப்பாளர்கள் வெறுத்தாலும் சரியே! (40:14)

அல்லாஹ் தனது அடியார்கள் மீது கடமையாக்கிய அனைத்தையும் நம்புவதும் அல்லா ஹ்வை நம்புவதில் ஒன்றாகும். உதாரணமாக இல்லாத்தின் ஐந்து அடிப்படைக் கடமைக ளான வணக்கத்திற்குத் தகுதியானவன் அல்லாஹ்வைத்தவிர வேறு யாருமில்லை என்றும் முஹம்மது(ஸல்) அவர்கள் அல்லாஹ்வின் சூதரென்றும் சாட்சி சொல்வது, தொழுகையை நிலை நிறுத்துவது, ஜகாத் கொடுப்பது, ரமழானில் நோன்பு நோற்பது, கண்ணியமிக்க அல்லாஹ்வின் வீட்டிற்குச் சென்று வர சக்தி பெற்றவர்கள் ஹஜ் செய்வது ஆகியவற்றையு ம் இன்னும் தூய்மைமிக்க இம்மார்க்கம் கொண்டு வந்துள்ள ஏனைய கடமைகளையும் நம் புவதாகும். இக்கடமைகளிலேயே மிக முக்கியமானதும் மகத்துவமிக்கதும் லாகிலாஹ் இல் லல்லாஹ்-வணக்கத்திற்குரியவன் அல்லாஹ்வைத் தவிர வேறு யாருமில்லை என நம்புவ தாகும்.

மேலும் அல்லாஹ்தான் இவ்வுலகத்தைப் படைத்து அவர்களின் காரியங்களைத் தனது அறிவையும் ஆற்றலையும் கொண்டு அவன் நாடியதுபோன்று நிர்வகித்து வருகின்றான். அவ னே இவ்வுலகத்திற்கும் மறு உலகிற்கும் அதிபதி. அகில உலகமனைத்தையும் படைத்துப் பாரிபாலிப்பவன். அவனைத் தவிர வேறு படைப்பாளன் அவனைத்தவிர வேறு நாயன் எவ ருமில்லை. அடியார்களைச் சீர்திருத்தம் செய்யவும் இம்மை, மறுமை வாழ்விற்கு எதில் ஈடே ற்றமிருக்கிறதோ அதன் பால் அவர்களை அழைக்கவும் அவன் சூதர்களை அனுப்பிவைத் தான். வேதங்களையும் கிறக்கவைத்தான். இன்னும் இவையனைத்திலும் அவனுக்கு இணையேதும் இல்லை என்று நம்புவதும் அல்லாஹ்வை நம்புவதில் உள்ளதாகும். அல்லா ஹ் கூறுகிறான்: அல்லாஹ் அனைத்துப் பொருட்களையும் படைத்தவனாவான். அவனே ஒவ்வொரு பொருளுக்கும் பொருப்பாளனாக இருக்கின்றான். (39:11)

கண்ணியமிக்க இறைவேதத்திலும் நம்பிக்கைக்குரிய அவன் சூதர் முலமும் வந்துள்ள இறைவனின் அழகிய திருநாமங்களையும் உயர்வுமிக்க அவனது பண்புகளையும் மாற்றாமல் மறுக்காமல், உருவகப்படுத்தாமல், ஒப்பாக்காமல் நம்பிக்கை கொள்வதோடு இவை அறி விக்கின்ற மகத்தான அரித்தங்களையும் நம்ப வேண்டும். அவ்வரித்தங்கள் தான் அல்லா ஹ்வின் பண்புகளாகும். இப்பண்புகளில் எதையும் அவனுடைய படைப்புகளுக்கு ஒப்பாக்கா மல் அவனுக்கே உரித்தான விதத்தில் இவற்றைக் கொண்டு அவனை வர்ணித்துக் கூறுவ து கடமையாகும். அல்லாஹ் கூறுகிறான்: அவனைப் போன்று எதுவுமில்லை. அவன் யாவ ற்றையும் கேட்பவனாகவும் பார்ப்பவனாகவும் இருக்கிறான். (42:11)

2- மலக்குகளை நம்புவது

இவர்களைப் பொதுவாகவும் குறிப்பாகவும் ஈமான் கொள்ள வேண்டும். எவ்வாறெனில் ஒரு முஸ்லிம் அல்லாஹ்வுக்கு மலக்குகளிருக்கிறார்கள் அவன் தன்னை வணங்குவதற்காகவே அவர்களைப் படைத்துள்ளான். அவர்களில் அர்ஷைச் சுமக்கும் பொறுப்பு கொடுக்கப்பட்டவர்கள், நரக, சுவர்க்க பாதுகாவலர்கள், அடியார்களின் செயல்களைப் பாதுகாக்கும் பொறுப்பு வழங்கப்பட்டவர்கள் எனப் பலவகையினர் இருக்கின்றனர் என நம்ப வேண்டும்.

மேலும் குறிப்பாக ஜிப்ரீல், மீகாயில், நரகப் பாதுகாவலர் மாலிக், சூர் ஊதும் பொறுப்பு ஒப்படைக்கப்பட்ட மலக்கு இஸ்ராபீல் போன்ற அல்லாஹ்வும் அவனது தூதரும் பெயர் குறிப்பிட்டு சொல்லியிருக்கின்றவர்களையும் நாம் நம்பிக்கை கொள்ள வேண்டும். நபி(ஸல்) அவர்கள் கூறியதாக ஆயிஷா(ரல்) கூறினார்கள்: வானவர்கள் ஒளியாலும் ஜீன்கள் நெருப்பின் ஜுவாலையிருந்தும் ஆதம்(அலை) அவர்கள்(ஏற்கனவே)உங்களுக்குக் கூறப்பட்டுவிட்ட மண்ணாலும் படைக்கப்பட்டுள்ளார்கள். (முஸ்லிம்)

3- வேதங்களை நம்புவது

அல்லாஹ் தனது உண்மையை விளக்குவதற்காகவும் தன் பால் மக்களை அழைப்பதற்காகவும் தனது நபிமார்கள், ரசூல்களும் மீது வேதங்களை இறக்கவைத்துள்ளான் எனப் பொதுவாக நம்புவது அவசியமாகும். குறிப்பாக தவ்ராத், இன்ஜில், ஜபூர், குர்ஆன் போன்ற அல்லாஹ் பெயர் குறிப்பிட்டுச் சொன்ன வற்றையும் நம்ப வேண்டும். திருக்குர்ஆன்தான் இவற்றில் மிகச் சிறந்ததும் இறுதியானதும் ஆகும். இது முந்திய வேதங்களை விட உயர்வானதும் அவற்றை உண்மைப்படுத்தக் கூடியதாகவும் இருக்கின்றது.

மேலும் இது எத்தகையது என்றால் இதையும் ஆதாரப்பூர்வமான நபிவழியையுமே பின்பற்றுவதோடு எல்லாப் பிரச்சனைகளுக்கும் தீர்வாக எடுத்துக்கொள்வது அனைத்து சமுதாயத்தவர் மீதும் கடமையாகும். ஏனெனில் அல்லாஹ் முஹம்மத்(ஸல்) அவர்களை ஜின், மனித சமுதாயம் அனைத்திற்கும் தூதராக அனுப்பி அவர்களுக்கிடையே தீர்ப்பு வழங்குவ தற்காக இந்தக் குர்ஆனையும் அவர்களுக்கு இறக்கவைத்துள்ளான். இத்திருக்குர்ஆனை அல்லாஹ் இதயங்களிலுள்ள நோய்களைக் குணப்படுத்தக் கூடியதாகவும் யாவற்றையும் மிகத் தெளிவாக விவரிக்கக்கூடியதாகவும் நேர்வழி காட்டக்கூடியதாகவும் அகிலத்தார்களுக்கு ஓர் அருட்கொடையாகவும் ஆக்கியுள்ளான்.

அல்லாஹ் கூறுகிறான்: இது நாம் இறக்கவைத்த அருள்மிக்க வேதமாகும். எனவே நீங்கள் இதனைப் பின்பற்றுங்கள். மேலும் நீங்கள்(அவனை)அஞ்சுங்கள்(அவனால்)கிருபை செய்யப்படுவீர்கள்.(6:155) உமக்கு இவ்வேதத்தை நாம் இறக்கியிருளியுள்ளோம். அது யாவற்றையும் மிகத் தெளிவாய் விவரிக்கக் கூடியதாய் இருக்கிறது. முற்றிலும்(இறைவனுக்கு) கீழ்ப்படிந்து வாழும் மக்களுக்கு இது நேர்வழி காட்டக்கூடியதாகவும் அருளாகவும் ஒரு நற்செய்தியாகவும் இருக்கிறது. (16:89)

4- தூதர்களை நம்புவது

தூதர்களைப் பொதுவாகவும் குறிப்பாகவும் நம்புவது அவசியமாகும். நிச்சயமாக அல்லாஹ் தனது அடியார்களுக்குச் சுவர்க்கத்தைக் கொண்டு நற்செய்தி கூறவும் நரகத்தைக் கொண்டு எச்சரிக்கை செய்யவும் சத்தியத்தின் பால் அவர்களை அழைப்பதற்காகவும் தூதர்களை அனுப்பிவைத்தான். யார் அவர்களின் அழைப்பை ஏற்றுக் கொள்கின்றாரோ அவர் நற்பாக்கியம் பெற்று வெற்றி அடைந்துவிட்டார். யார் அவர்களுக்கு மாறு செய்கின்றாரோ அவர் ஏமாற்றமும் கைசேதமும் அடைந்து தோல்வி அடைந்துவிட்டார். இறைத்தூதர்களில் நமது நபிகள் நாயகம் முஹம்மது(ஸல்) அவர்கள் தான் இறுதியானவரும் மிகச் சிறந்தவரு மாவார்கள்.

அல்லாஹ் கூறுகிறான்: திண்ணமாக நாம் ஒவ்வொரு சமூகத்திற்கும் அல்லாஹ்வை வணங்குங்கள் ஷைத்தான்களை விட்டும் விலகுங்கள் என(போதிக்குமாறு)ஒரு தூதரை அனுப்பிவைத்தோம்(16:36).முஹம்மத் உங்களுடைய ஆண்களில் எவருக்கும் தந்தையரல்லர். எனினும் அல்லாஹ்வின் தூதராகவும் நபிமார்களில் இறுதியானவராகவும் இருக்கின்றார். (33:40)

அவர்களில் அல்லாஹ்வும் அவன் தூதரும் பெயர் குறிப்பிட்டுச் சொல்லியிருக்கின்றவர்களை நாம் குறிப்பாக நம்ப வேண்டும். உதாரணமாக நூஹ், ஹுத், ஸாலிஹ், இப்ராஹீம் (அலை) மற்றும் பலர்.

5- இறுதி நாளை நம்புவது

அல்லாஹ்வும் அவனது தூதரும் சொன்ன மரணத்திற்குப் பின்னர் ஏற்படுகின்ற அனைத்து விஷயங்களையும் நம்புவது இதில் அடங்கும். உதாரணமாக மண்ணறையின் சோதனை, அதன் வேதனை, அங்கு கிடைக்கின்ற பாக்கியம், மறுமை நாடில் ஏற்படுகின்ற அம்சங்கள், துன்பங்கள், பாலம், தராசு, கேள்வி கணக்கு, நற்கூலி, தண்டனை, மேலும் அங்கு மக்களுக்கு மத்தியில் வினைப்பட்டியல் திறந்து காட்டப்படும். அப்போது தம் வினைப்பட்டியலை வலது கையில் வாங்குவோர் இருப்பார்கள். தம் வினைப்பட்டியலை இடது கையில் அல்லது தம் முதுகுக்குப் பின்னால் வாங்குவோரும் இருப்பார்கள்.

இன்னும் நமது நபி முஹம்மத்(ஸல்) அவர்களுக்கு வழங்கப்பட்ட தண்ணீர் தடாகத்தை நம்புவதும் சுவர்க்கம், நரகம், முஃமின்கள் அல்லாஹ்வைப் பார்ப்பது, அவர்களிடம் அல்லாஹ் பேசுவது ஆகியவற்றையும் மற்றும் குர்ஆனிலும் ஆதாரப்பூர்வமான நபிமொழியிலும் வந்துள்ள யாவற்றையும் நம்புவதும் இதில் அடங்குகிறது. எனவே இவையனைத்தையும் அல்லாஹ்வும் அவனது தூதரும் விளக்கிய முறைப்படி நம்புவது கடமையாகும்.

6- விதியை நம்புவது

இந்த நம்பிக்கை நான்கு விஷயங்களை உள்ளடக்கியிருக்கின்றது.

1- நிச்சயமாக அல்லாஹ் இதுவரை நடந்ததையும் இனி நடக்கவிருக்கின்றவற்றையும் அறிந்துள்ளான். இன்னும் தனது அடியார்களின் நிலைமைகள், அவர்களின் வாழ்க்கை ஆதாரங்கள் ஆயுட்காலம், அவர்களின் செயல்கள் மற்றும் அவர்களுடைய இதர விஷயங்கள் அனைத்தையும் அவன் அறிந்துள்ளான். இதில் எதுவும் அல்லாஹ்வுக்கு

மறைந்ததல்ல. அல்லாஹ் கூறுகிறான்: நிச்சயமாக அல்லாஹ் அனைத்தையும் நன்கு அறிந்தவனாக இருக்கின்றான். (9:115)

2- அவன் நினையித்துள்ள எல்லாவற்றையும் அவன் எழுதிவைத்துள்ளான். அல்லாஹ் கூறுகிறான்: நாம் ஒவ்வொன்றையும் ஒரு தெளிவான பதிவேட்டில் கணக்கிட்டுக் குறித்து வைத்துள்ளோம். (36:12)

3- செல்லுபடியாகின்ற அவனது நாட்டத்தை நம்புவது. அல்லாஹ் நாடியது நடக்கின்றது. அவன் நாடாது நடக்காது. அல்லாஹ் கூறுகிறான்: அல்லாஹ் தான் நாடுகின்றவற்றைச் செய்வான். (3:40)

4- அனைத்துப் பொருட்களையும் அவனே படைத்துள்ளான். அவனையன்றி வேறு படைப்பாளன் யாருமில்லை. அவனைத் தவிர வேறு பரிபாலிப்பவன் எவனுமில்லை. அல்லாஹ் கூறுகிறான்: அவன்தான் உங்களைப் படைத்து பரிபாலிப்பவனாகிய அல்லாஹ்! அவனைத் தவிர வேறு இறைவன் இல்லை. ஒவ்வொரு பொருளையும் படைத்தவன் அவனே. எனவே நீங்கள் அவனையே வணங்குங்கள். அவனே எல்லாவற்றிற்கும் பொருப்பாளனாக இருக்கின்றான். (6:102)

இஸ்லாத்தை விட்டும் வெளியேற்றக் கூடியவைகள்

ஒரு முஸ்லிம் சில சமயம் பல்வேறு காரியங்களைச் செய்வதன் மூலம் மார்க்கத்தை விட்டும் வெளியேறிவிடுகின்றான். அவற்றில் மிக ஆபத்துக்குரியதும் அதிகமாக நடக்கக் கூடிய தும் பத்து காரியங்களாகும்.

1- அல்லாஹ்வுக்கு இணைவைத்தல்:

அல்லாஹ் கூறுகிறான்: எவன் அல்லாஹ்வுக்கு இணைகற்பிக்கின்றானோ அவனுக்குத் திண்ணமாக அல்லாஹ் சவர்க்கத்தைத் தடை செய்திருக்கின்றான். அவனுடைய இருப்பிடம் நரகமாகும். மேலும் இத்தகைய அக்கிரமக்காரர்களுக்கு உதவி செய்வோர் யாருமில்லை. (5:72)

இறந்தவர்களை அழைப்பது, அவர்களிடம் உதவிதேடுவது, அவர்களுக்கு நேர்ச்சைச் செய்வது, அறுத்துப் பலியிடுவது ஆகிய அனைத்தும் ஷர்க்கிலுள்ளதான.

2- இடைத்தரகரை ஏற்படுத்துவது:

எவன் தனக்கும் அல்லாஹ்வுக்குமிடையே இடைத்தரகர்களை ஏற்படுத்தி அவர்களிடம் பிராத்திக்கவும் பரிந்துரை செய்யத் தேடவும் அவர்களிடமே தன்னுடைய காரியங்களை ஒப்படைக்கவும் செய்கின்றானோ அவன் காபிராகிவிட்டான்.

3- யாரேனும் காபிர்களை காபிர் எனக் கருதவில்லையானால் அல்லது அவர்களின் குட்பரில்-இறைநிராகரிப்பில் சந்தேகம் கொண்டால் அல்லது அவர்களின் கொள்கையைச் சரியெனக் கருதினால் அவனும் காபிராகிவிட்டான்.

4- நபி(ஸல்)அவர்கள் காட்டிய வழியை விடவும் மற்ற வழிகள் பரிபூரணமானது என்றோ அல்லது அவர்கள் கொண்டு வந்த சட்டத்தைவிடவும் மற்ற சட்டங்கள் சிறந்தது என்றோ எவரேனும் நம்பினால் அவனும் காபிராகிவிட்டான்.

உதாரணமாக மனிதர்கள் இயற்றிய அமைப்புகள், சட்டங்கள் இஸ்லாமியச் சட்டங்களை விடவும் சிறந்தது என்றோ அல்லது இஸ்லாமிய வாழ்க்கை முறையை நடைமுறைப்படுத்துவது இந்தக் காலத்திற்குப் பொருந்தாது என்றோ அல்லது இச்சட்டம்தான் முஸ்லிம்கள் பின்தங்கியிருப்பதற்குக் காரணம் என்றோ அல்லது இச்சட்டம் மனிதனுக்கும் கடவுளுக்கும் உள்ள தொடர்பை மட்டும்தான் எடுத்துச் சொல்கின்றது. வாழ்க்கையின் மற்ற பிரச்சனைகளில் தலையிடுவதே இல்லை என்றோ நம்பினால் அவனும் காபிராகிவிட்டான்.

அல்லது திருடியவனின் கையை வெட்டுவதற்கோ அல்லது விபச்சாரத்தில் ஈடுபட்ட திரு மணமானவனுக்கு மரண தண்டனை கொடுப்பதற்கோ அல்லாஹ்வின் சட்டத்தைச் செயல்படுத்துவது இக்காலத்திற்குப் பொருந்தாது என்று கருதினால் அவனும் காபிராகிவிட்டான். அதுபோல கொடுக்கல் வாங்கல், குற்றவியல் சட்டங்கள் அல்லது இவையல்லாததில் அல்லாஹ்வின் சட்டத்தை விட்டுவிட்டு வேறு சட்டத்தைக் கொண்டு தீர்ப்பு வழங்குவது கூடு மென நம்பினால் அவனும் காபிராகிவிட்டான். அது ஷரிஅத் சட்டத்தை விடவும் சிறந்ததென அவன் நம்பாவிட்டாலும் சரியே. காரணம் இப்படி நம்புவதன் இதனால் அல்லாஹ் தடை செய்ததை ஆகுமாக்கிவிட்டவனாக ஆகின்றான். அல்லாஹ் தடைசெய்ததை ஆகுமாக்கிக் கொண்டவர்கள் அனைவருமே காபிர்கள்தான்.

5- நபி(ஸல்)அவர்கள் கொண்டு வந்த மார்க்கத்தில் ஒன்றை ஒருவன் வெறுத்தால் அவனும் காபிராகிவிட்டான். அதை அவன் செயல்படுத்தினாலும் சரியே. அல்லாஹ் கூறுகிறான்: ஏனெனில் அல்லாஹ் இறக்கவைத்ததை அவர்கள் வெறுத்தார்கள். எனவே அவர்களின் செயல்களை அவன் வீணாக்கிவிட்டான். (47:9)

6- நபி(ஸல்) அவர்கள் கொண்டு வந்த மார்க்கத்தில் ஏதாவது ஒன்றையோ அல்லது அம் மார்க்கம் வழங்குகின்ற கூலியையோ தண்டனையையோ பரிசாசம் செய்தால் அவன் காபிராகிவிட்டான். அல்லாஹ் கூறுகிறான்: (நபியே) நீர் கூறும்: அல்லாஹ்வையும் அவனது வசனங்களையும் அவனது தூதரையுமா நீங்கள் பரிசாசம் செய்து கொண்டிருந்தீர்கள்? உங்கள் தவறுகளை நீங்கள் நியாயப்படுத்த வேண்டாம். நீங்கள் இறைநம்பிக்கை கொண்ட பின் திண்ணமாக நிராகரித்துவிட்டீர்கள் (9:85,86)

7- ஸ்ஹர்-சூனியம்: யாரேனும் சூனியம் செய்தால் அல்லது சூனியம் செய்வதை ஏற்றுக்கொண்டால் அவன் காபிராகிவிட்டான். அல்லாஹ் கூறுகிறான்: ஆனால் அவர்கள் இருவரும் நிச்சயமாக நாங்கள் குழப்பம் செய்பவர்களாய் இருக்கிறோம். (இச்சூனியத்தைக்கற்று) நீங்கள் காபிராகிவிட்டாதீர்கள் என்று சொல்லி எச்சரிக்காத வரையில் எவருக்கும் இதைக் கற்றுக் கொடுக்கவில்லை. (2:102)

8- முஸ்லிம்களுக்கு எதிராக காபிர்களுக்கு உதவி செய்வது. அல்லாஹ் கூறுகிறான்: உங்களில் எவரேனும் அவர்களை உற்ற நண்பர்களாய் ஆக்கிக் கொண்டால் நிச்சயமாக அவரும் அவர்களைச் சார்ந்தவர்தான். நிச்சயமாக அல்லாஹ் அக்கிரமக்காரர்களுக்கு நேர்வழி காட்டமாட்டான். (5:51)

9- யாரும் முஹம்மத்(ஸல்) அவர்களின் மார்க்கத்தை விட்டும் வெளியேறலாம் என்று யாராவது கருதினால் அவரும் காபிராகிவிட்டார். அல்லாஹ் கூறுகிறான்: இஸ்லாத்தை விடுத்து வேறொரு மார்க்கத்தை யாரேனும் மேற்கொள்ள விரும்பினால் அவன்மீருந்து ஒருபோதும் அது ஏற்றுக்கொள்ளப்படமாட்டாது. மேலும் மறுமையில் அவன் நஷ்டமடைந்தவர்களில் ஒருவனாக இருப்பான். (3:85)

அதாவது முஹம்மத்(ஸல்) அவர்களுடைய தூதுச் செய்தி யாருக்கெல்லாம் எட்டியிருக்கின்றதோ அவர்கள் முஹம்மத்(ஸல்) அவர்களுடைய மார்க்கத்தை விடுத்து வேறு மார்க்கத்தைப் பின்பற்றுவது கூடாது. மேலும் அவர்களுடைய வழியை விடுத்து வேறு வழியைப் பின்பற்றுவதில் தான் வெற்றி இருக்கிறது என்று நம்புவதும் கூடாது.

10- அல்லாஹ்வின் மார்க்கத்தைப் படிக்காமலும் செயல்படாமலும் புறக்கணிப்பது. அல்லா ஹ் கூறுகிறான்: தன்னுடைய இறைவனின் வசனங்கள் வாயிலாக அறிவுரை வழங்கப்பட்ட பிறகும் அதனைப் புறக்கணித்துவிட்டவனை விட கொடிய அக்கிரமக்காரன் யார்? இத்தகைய குற்றவாளிகளை நிச்சயமாக நாம் பழிவாங்கியே தீருவோம். (32:22)

புறக்கணிப்பது என்றால் ஒரு மனிதன் முஸ்லிமாக ஆவதற்குரிய அடிப்படை விஷயங்களைப் படிக்காமல் புறக்கணிப்பதாகும். மார்க்கத்தின் விளக்கங்களைப் படிக்காது புறக்கணிப்பது இங்கே நோக்கமல்ல. புறக்கணித்தல் என்பதில் வினையாகச் செய்பவனுக்கும் விளையாட்டாகச் செய்பவனுக்கும் இடையில் வித்தியசம் இல்லை நிர்பந்திக்கப்பட்டவனைத் தவிர. அல்லாஹ் மிக அறிந்தவன்.

AL-SUNNAH TAMILI

PAGE

HOME

Knowledge

Audio

Links

Boardroom

Help Us !

For Free

Sign Book

Free Submit !

Email Me